

Sygn. akt VI U 457/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kryńska - Mozolewska

Protokolant: protokolant sądowy Marzena Szablewska

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania J. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia (...)r. znak (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o zasiłek chorobowy, świadczenie rehabilitacyjne

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu J. L. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 26 października 2012 r. do 20 grudnia 2012 r. oraz prawo do świadczenia rehabilitacyjnego za okres od 1 maja 2013 r. do 30 czerwca 2013 r. i od 1 sierpnia 2013 r. do 30 listopada 2013 r. oraz orzeka, że J. L. nie jest zobowiązany do zwrotu pobranego zasiłku chorobowego w wysokości 11.434,27 zł (jedenaście tysięcy czterysta trzydzieści cztery złote dwadzieścia siedem groszy).

Sygn. akt VI U 457/15

UZASADNIENIE

Wnioskodawca J. L. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 29.06.2015 r. w której organ rentowy orzekł o braku prawa do zasiłku chorobowego wypłaconego w okresie od 26.10.2012 r. do 20.12.2012 i świadczenia rehabilitacyjnego od 1.05.2013 r. do 30.06.2013 r. oraz od 01.08.2013 r. do 30.11.2013 r. i zobowiązał do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego od 26.10.2012 r. do 20.12.2012 r. w kwocie 2.726,08 zł i świadczenia rehabilitacyjnego od 1.05.2013 r. do 30.06.2013 r. oraz od 1.08.2013 r. do 30.11.2013 r. w kwocie 8.708,19 zł. Łączna kwota do zwrotu wynosi: 11.434,27 zł. Wnioskodawca złożył odwołanie od powyższej decyzji i wniósł o jej uchylenie i orzeczenie, że nie jest zobowiązany do zwrotu żadnej kwoty z tytułu zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego. Wnioskodawca nie zgadza się z tą decyzją, ponieważ zasiłek chorobowy jak i świadczenie rehabilitacyjne zostało mu przyznane w okresie, kiedy nie był zdolny do świadczenia pracy. Celem tych świadczeń było umożliwienie mu egzystencji. Wbrew twierdzeniom ZUS wnioskodawca czas ten wykorzystywał na poprawę stanu swego zdrowia. Odwołujący podkreślał, że lekarz ZUS nie

zauważył, że jego schorzenie polegało na depresji. Umknęło uwadze orzecznika ZUS, że był hospitalizowany z tego powodu. Jednym z zaleceń psychoterapeuty było, aby wyszedł „do ludzi”, tym bardziej, że nie miał możliwości normalnego funkcjonowania w domu. Przyczyną jego głębokiej depresji był rozpad małżeństwa. Nie mógł, więc liczyć na pomoc byłej żony, a przełamywanie depresji, lekarze i psychoterapeuci widzieli w tym, abym nie zamykał się w domu i nawiązywał kontakty. Jedyną taką możliwość widział w szkoleniach, gdzie poznawał nowych ludzi i nie czuł się samotny. Nic musiał się, więc obawiać pytań z ich strony, które dotyczyły spraw rodzinnych. Z tego powodu unikał

kontakty z znajomymi. Kontakt z osobami obcymi i rozmowa na inne tematy, chociażby dotyczące informatyki, pozwalały zapomnieć mu o kłopotach i poprawiały jego stan zdrowia. Wnioskodawca nie chorował fizycznie, ale miał problemy psychiczne. Nie musiał leżeć w łóżku, a wręcz przeciwnie miał wstać, chodzić i uczyć się nawiązywać nowe relacje z ludźmi.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych podtrzymał zaskarżoną decyzję i wnosił o: oddalenie odwołania. Organ rentowy argumentował, że odwołujący w czasie przebywania na zwolnieniu lekarskim uczestniczył w szkoleniach, co mogło mieć wpływ na prawo do zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego. W ocenie lekarza orzecznika ZUS udział w szkoleniach był niezgodny z zaleceniami lekarzy orzekających o niezdolności do prowadzenia czynności związanych z wykonywaniem zawodu informatyka.

Sąd ustalił, co następuje:

- J. L., lat 50 ma wykształcenie wyższe, jest zatrudniony, jako informatyk, od 2015 r. zajmuje się projektem światłowodów do domu. W 2011r. pracował w podobnej firmie w USA. Wnioskodawca obecnie prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług informatycznych. Za okres od 10.09.2012 r. do 10.03.2013 r. wypłacono mu zasiłek chorobowy zaś za okres od 11.03.2013 r. do 5.03.2014 r. świadczenie rehabilitacyjne. Odwołujący był leczony psychiatrycznie z rozpoznaniem zaburzenia depresyjnego, przebywał na zwolnieniu lekarskim oraz przez kilka miesięcy na rehabilitacji leczniczej w ramach prewencji rentowej ZUS. W tym czasie, oprócz systematycznego przyjmowania leków miał zalecone uczestniczenie w psychoterapii zaburzeń depresyjnych oraz terapii zajęciowej

W dniu 9.01.2015 r. wpłynęło do ZUS pismo, z którego wynikało, że w czasie przebywania na zwolnieniu lekarskim odwołujący uczestniczył w szkoleniu. Organ rentowy wszczął postępowanie wyjaśniające, na podstawie którego ustalił, że J. L. przebywał na zwolnieniach lekarskich od 10.09.2012. do 22.11.2012r. i do 20.12.2012r., oraz że uczestniczył w szkoleniach organizowanych przez firmę (...) S.A. z siedzibą w W. w okresach od 05.11.2012r. do 09.11.2012r., od 26.11.2012r. do 29.11.2012r. od 20.05.2013r. do 24.05.2013r., od 03.06.2013r. do 07.06.2013r., od 10.06.2013r. do 14.06.2013r., od 24.06.2013r. do 28.06.2013r. od 19.08.2013r. do 23.08.2013r., od 09.09.2013r. do 13.09.2013r. od 14.10.2013r. do 18.10.2013r., od 18.11.2013r. do 22.11.2013r.

- W tym czasie wnioskodawca przebywał na zwolnieniach lekarskich wystawionych z kodem choroby F32 z powodu zaburzeń depresyjnych i miał zalecone przyjmowanie leków. W tym czasie, oprócz systematycznego przyjmowania leków miał zalecone uczestniczenie w psychoterapii zaburzeń depresyjnych oraz terapii zajęciowej. Jednym z zaleceń psychoterapeuty było, aby J. L. wyszedł „do ludzi”. Przyczyną głębokiej depresji wnioskodawcy był rozpad jego małżeństwa. Przełamywanie depresji, lekarze i psychoterapeuci widzieli w tym aby odwołujący nie zamykał się w domu i nawiązywał kontakty. Jedyną taką możliwością był udział w szkoleniach, gdzie J. L. poznawał nowych ludzi i nie czuł się samotny. Kontakt z osobami obcymi i rozmowa na temat informatyki, pozwalały zapomnieć mu o kłopotach i poprawiały jego stan zdrowia.

Dzięki szkoleniom miał relacje z innymi ludźmi. Zarówno lekarz psychiatra jak i psycholog zachęcali go do uczestnictwa w tych szkoleniach. Odwołujący przyjmował również leki przeciwdepresyjne, T. na sen. Samopoczucie zaczęło się poprawiać pod koniec świadczenia rehabilitacyjnego. Przeniósł się do W., założył nową rodzinę. Udział J. L. w szkoleniach nie był przeciwwskazany w trakcie leczenia psychiatrycznego i mógł mieć wpływ na poprawę samopoczucia i jego samooceny.

dowód: przesłuchanie odwołującego rozprawa w dniu 26.04.2016 r. opinia sądowno-psychiatryczna k. 31-33, historia choroby k. 50-74, opinia sądowno psychiatryczna uzupełniająca k. 77-78

Sąd zważył, co następuje:

Bezsporne jest, iż w okresie od 26.10.2012 r. do 20.12.2012 i od 1.05.2013 r. do 30.06.2013 r. oraz od 01.08.2013 r. do 30.11.2013 r. wnioskodawca był niezdolny do pracy.

Bezsporne również jest, że odwołujący przebywając na zwolnieniach lekarskich od 10.09.2012. do 22.11.2012r. i do 20.12.2012r., uczestniczył w szkoleniach organizowanych przez firmę (...) S.A. z siedzibą w W. w okresach od 05.11.2012r. do 09.11.2012r., od 26.11.2012r. do 29.11.2012r. od 20.05.2013r. do 24.05.2013r., od 03.06.2013r. do 07.06.2013r., od 10.06.2013r. do 14.06.2013r., od 24.06.2013r. do 28.06.2013r. od 19.08.2013r. do 23.08.2013r., od 09.09.2013r. do 13.09.2013r. od 14.10.2013r. do 18.10.2013r., od 18.11.2013r. do 22.11.2013r.

Zgodnie z treścią art. 17 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, (Dz.U.10.77.512 z późn. zmianami) ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy niezgodnie z jego celem traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia.

Wykorzystywanie zwolnienia od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia - określić można takiego typu postępowanie, które w powszechnym odczuciu jest nieodpowiednie dla osoby chorej i może nasuwać wątpliwości, co do rzeczywistego stanu zdrowia ubezpieczonego. Wykorzystywaniem zwolnienia od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia jest zawsze wykonywanie czynności mogących przedłużyć okres niezdolności do pracy. Celem zwolnienia od pracy jest zaś odzyskanie przez ubezpieczonego zdolności do pracy, stąd w jego osiągnięciu przeszkodą mogą być wszelkie zachowania ubezpieczonego utrudniające proces leczenia i rekonwalescencję.

W orzecznictwie istnieje utrwalony pogląd, że wykonywanie czynności mogących przedłużyć okres niezdolności do pracy zawsze stanowi wykorzystywanie zwolnienia niezgodnie z jego celem, którym jest odzyskanie przez ubezpieczonego zdolności do pracy. W jego osiągnięciu przeszkodą może być zarówno wykonywanie pracy zarobkowej, (co przesądził ustawodawca), jak i inne zachowania ubezpieczonego utrudniające proces leczenia i rekonwalescencję – wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 kwietnia 2013r. w sprawie I UK 606/12 (LEX nr 1391152) i wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 listopada 2009r. w sprawie I UK 140/09 (LEX nr 564767).

Z przesłuchania odwołującego, opinii biegłego psychiatry dokumentacji medycznej wynika, że wnioskodawca przeżył zaburzenia adaptacyjne lękowo -depresyjne. U J. L. w związku z trudną sytuacją życiową doszło do załamania się mechanizmów adaptacyjnych osobowości w wyniku, czego rozwinęła się reakcja depresyjna oraz doszło do podjęcia próby samobójczej. Wnioskodawca był hospitalizowany psychiatrycznie, a następnie leczony ambulatoryjnie oraz poddany psychoterapii. Jego stan psychiczny uległ poprawie w związku ze zmianą sytuacji życiowej. w ocenie biegłego z zakresu psychiatrii pozytywny wpływ terapeutyczny ma na odwołującego kontakt z innymi osobami, podejmowanie aktywności. Udział J. L. w szkoleniach nie był przeciwwskazany w trakcie leczenia psychiatryczno -psychologicznego, Uczestniczenie przez ubezpieczonego w szkoleniu było podyktowane potrzebą sytuacji. Jego udział w szkoleniu mógł mieć wpływ na poprawę samopoczucia i samooceny wnioskodawcy.

Organ rentowy nie kwestionował zeznań odwołującego, dokumentacji medycznej oraz opinii biegłego z zakresu psychiatrii. W tej sytuacji sąd uznał, że za dostateczny i przekonujący materiał dowodowy potwierdzający, iż rzeczywiście odwołujący nie wykorzystywał zwolnienia lekarskiego niezgodnie z celem tego zwolnienia.

W tej sytuacji nie podstaw by Zakład Ubezpieczeń Społecznych pozbawił ubezpieczonego prawa do zasiłku chorobowego i zobowiązał do jego zwrotu.

Mając na uwadze powyższe sąd zmienił zaskarżoną decyzję.

(...)

(...)